

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Handelsregistre, Firma og Procura.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 89 ff.)

Sagenfattes under Forhandling.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg har bedt om Ordet, fordi jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa de Forandringer, dette Lovforslag er undergaaet i det andet Thing, og derefter udtale et Par Ord om min Stilling til Sagen. Som de Herrer ville erindre, har dette Lovforslag for en rum Tid siden været til Forhandling i dette Thing og gik herfra ned til det andet. Lovforslaget er jo affattet efter et Forslag af en Kommission, der bestod af Delegerede fra de 3 nordiske Lande, og hvis Opgave var at tilvejebringe saa vidt muligt ensartede Regler for de 3 Riger med Hensyn til Handelsregistre, Firmaer og Procura. Men tillige var det jo ganstke vist Diemedet med denne Kommission, at man ogsaa skulde søge at opnaa en bedre Ordning af disse Forhold end den, der fandtes i samtlige 3 Lande, idet der nemlig baade i de andre nordiske Lande og ogsaa her i Danmark var en Overbevisning om, at den bestaaende Lovgivning ingenlunde var tilfredsstillende paa dette Punkt. Dette Lovforslag er i det andet Thing undergaaet nogle Forandringer, som ganstke vist noget fjerner sig fra den Lante, at Ordningen skulde blive ens i de tre Lande, men som dog efter min Formening ikke i den Grad gribe ind i Lovforslaget, at det derfor skulde være uden Interesse at faae det ud som Lov. Selv med de Forandringer, det indeholder, vil der dog i det Væsentlige være tilvejebragt Overensstemmelse i dette Forhold mellem de tre Lande, og navnlig Overensstemmelse i det, der egentlig er Hovedsagen, nemlig i Spørgsmaalet om, hvad der skal anmeldes, og hvad man kan vente at faae oplyst ved at undersøge, hvad der er anmeldt til Handelsregistret. Dertil kommer, at Lovforslaget, selv med de Forandringer, som det er undergaaet i det andet Thing, vistnok maa siges at være et Fremskridt. Altsaa, naar man ganstke affær fra den Mytke, det kan have at nærme sig Sverig-Norge, er Lovforslaget i og for sig fra et dansk Standpunkt betragtet et Fremskridt. De Forandringer, Lovforslaget er undergaaet i det andet Thing, reducerer sig

egentlig til meget faa, idet nemlig de fleste Ændringer, Lovforslaget er undergaaet, kun ere Konsekventer af, at man i det andet Thing ikke har villet gaa ind paa den Forudsætning eller den Grundsetning, paa hvilken Lovforslaget hviler, nemlig, at Enhver, der vil drive Handel, selv om det er under hans eget Navn, skal gjøre Anmeldelse herom til Firmaregistret. I det andet Thing har man ikke ønsket at gaa saa vidt, man har ment, at det vilde medføre en Ærde og i alt Fald være Noget, der let kunde paadrage Folk Møkkter, naar en Mængde ganstke ubetydelige Handlende skulde være tvungne til at gjøre en saadan Anmeldelse til Handelsregistret. Man har derfor ønsket at blive staaende ved det, som er Reglen nu, nemlig at Forpligtelsen til at anmelden dem, paahviler den, som vil drive Handel under et andet Navn end sit eget, hvormod den, der vil drive Handel under sit eget Navn, ikke er forpligtet til at anmelden det til Firmaregistret, men kan gjøre det, om og naar han vil. Man er nemlig gaaet ud fra, at naar Sagen stillede saaledes vilde Forholdet dog i Birteligheden blive det, at alle større Forretninger frivillig gjorde Anmeldelse til Handelsregistret, og at navnlig saadanne Forretninger, som i noget større Omfang brugte Kredit hos Banker og deslige, vilde blive tvungne dertil, ikke af Loven, men af Opinionen i Handelsverdenen og paa Forlangende fra de Institutioners Side, med hvilke de ville staa i Forbindelse. Man har altsaa ment, at det praktisk vil stille sig saaledes, at de, der ikke anmeldte til Firmaregistret, kun blev Smaahandlende, overfor hvem Tvang til Anmeldelse heller ikke vilde være af nogen videre Interesse. Men samtidig med, at man saaledes bliver staaende ved den gjældende Lovgivning i dette Punkt, har man udvidet Lovforslaget noget, idet man nemlig ikke indskrænker sig til at paalægge Handlende Anmeldelsespligt, men gjør den gjældende ogsaa for Andre, som drive Haandværks- og Fabrikdrift. Følge den mugjældende Firmalovgivning paahviler Anmeldelsespligten kun dem, der drive borgerlig Næring. Dette Udtryk „borgerlig Næring“ er imidlertid i sig selv noget ubestemt. Det falder, som bekendt, ikke sammen med Begrebet bunden Næring, og Udtrykket har ogsaa givet Anledning til forskjellige Tvivlsspørgsmaal ved Anvendelsen af den bestaaende Firmalov. Derfor har man ment, at det var rigtigst at anvende en skarper Begrændsning, og som saadan har man valgt Handel, Haandværks- og Fabrikdrift, da man paa den Maade vist faar alle dem med, som det har nogen Interesse at drage ind under Loven.